

שידור

ינון אימץ לעצמו שיטת עבודה שעיקרה הפרחת רעיונות ניהוליים ותוכניים לרשות השידור, באמצעות העיתונות וכלי-התיקשורת האחרים. הוא מפריח תוכניות באוויר, בתיקוה שאלה יאומצו בידי המנכ"ל והנהלות הרדיו והטלוויזיה.

הצעותיו האחרונות של ינון התייחסו להפקות של יומנים יומיים במסגרת מבט, תחת הכותרות "יומן צה"ל" ו"יומן הקיבוץ". אחד מבכירי העובדים בטלוויזיה קרא לזה "הזיות ינון". כאשר נשאל המנכ"ל, אורי פורת, על האפשרות לשרר יומנים אלה, הגיב: "מה זה? מי שמע על זה?"

בן אחותי, עימונאל – פורש

כאשר התבקש כתבי-הרדיו הוותיק עימונאל הלפרין (כונה ברדיו, אחרי הפצצת הכור הגרעיני בעיראק בידי רודו, מנחם בגין, בכינוי "בן אחותי עימונאל") לעבור מהרדיו לטלוויזיה, כדי לנהל את הדוכנה לחדשות-החוק, ירע שאין מצפה לו גן של שושנים.

לכן וידא הלפרין אצל מנהל קול ישראל, גדעון לביארי, את האפשרות של נסיגה לרדיו, אחרי מחצית שנה של ניסיון בתפקיד החדש. בימים אלה הבהיר הלפרין למנהלי הטלוויזיה שאין כוונתו להתבסס בתפקיד של ראש הדוכנה לחדשות-החוק. הסיבה הרישמית לנטישת התפקיד היתה שאין זו עבודה עצמאית, וכל מה שיש בה הוא להעביר כתבות מהלוויין, כלי עריכה, תוך שיכתוב דיבריי-הקריינות בעברית.

אלא שמתחת לנימוקי התפטרותו של הלפרין מסתתרת סיבה נוספת: שני כתבי הדוכנה, מירי כאל דרון ופרדי גרובר, נוהגים לתרגם את כתבות הלוויין ולהדביק את שמותיהם לכתבות ככתבים, ובקרב כתבי חטיבת החדשות של הטלוויזיה נפוצה בריחה על כתבות-הלוויין, המשודרות בערוץ 6 בטלוויזיה הישראלית. "אמש שוב שודרה כתבה של פרדי גרובר בירדן," שני כתבי-הדוכנה טירפו את תוכניתו של

קשים, מול החידונו של החברה הישראלית, אשר עדיין אינה יודעת כיצד להתמודד עם בעיות הסימום.

צל"ג

לחם ושעשועים

● למנכ"ל רשות השידור, אורי פורת, ולמנהל מדור הספורט יואש אלרואי, שהציג ליחיו לזרז את הכנסת הטלוויזיה לעידן של לחם ושעשועים. אין זה סוד שהמנכ"ל החדש רוחף את הטלוויזיה להגדלת השידורים החיים ממיגרשי הספורט, כמרכיב של מדיניות. בעיקרון אין פגם בהבאת מישרי-ספורט רבים, אך כאשר אלה מובאים כתחליף לשידורי-איכות אחרים, וכאשר אירועי-הספורט מוגשים באיכות-שידור ירודה,

כתב-החוק לזינושטיין הכל מזויין

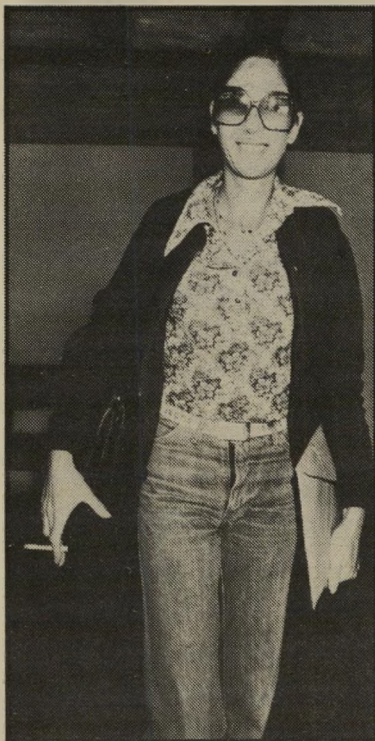
צל"ש

מיבצע לדוגמה

● לכתב דני לזינושטיין ולעורך כל-בוטק, רפי גינת, על המיבצע שחשף את ההונאה בענף העסקים המוכרים. היה זה מיבצע עיתונאי לדוגמה, שתאם את הסטנדרטים הטובים ביותר של עיתונאות חופשית וחושפת. ברור כי המצב המביש, שהתגלה בשטח זה, אינו אופייני רק לו, אלא למרבית מיבצעי-הבחירה, ולחלק ניכר של סיקרי השינוק, התפוצה והתחרויות למיניהן. לצד העיתונאי המובהק נוסף במיקרה זה גם צד חזותי, תוך שימוש נכון באיורי הטלוויזיה.

הנאמר והמרומו

● לכתב המדיני ישראל סגל, עבור כתבתו

כתבת טל

הכל בחלקה טובה אחת

ובעיקר כאשר מדובר בקריינותו של השרד הוותיק ניסים קיוויתי, זה שליילי.

מאחרי המירקע

שקיעת מבט

מנכ"ל רשות השידור לשעבר, טובי לסיר, ומנהל הטלוויזיה מטעמו, טוביה סער, נהגו להזמין אחת לתקופת-זמן, סיקרי-האזנה, מתוכם עלתה תמונה שהעידה על עליה מתמדת במיספרי הצופים לטלוויזיה, כמדר הצלחתם הניהולית.

סקר-צפייה מאונן ובלתי-מוזמן, שפורסם בשבוע שעבר, גילה עובדה שהיתה ידועה זה זמן רב, גם בבניין הטלוויזיה הכללית: 70 אחוז מצופי-הטלוויזיה בישראל סבורים שמישרד החדשות של הטלוויזיה הלימודית מרווח להם יותר מאשר מהדורות מבט.

סקר זה לא התייחס לעובדה שמדי יום בשעה 5, כאשר מתחיל מישרד ערב חדש, יושבים כתבי חטיבת-החדשות של הטלוויזיה הכללית וצופים בלימודית.

את תוצאות סקרי-הצפייה הזה אין לתלות בצווארו של עורך מבט, מיכאל קרפיין, העושה כמתחייב כל שביכולתו. את אשמת סקרי-האזנה יש לתלות במנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, שהוא האחראי האישי להידרדרות הריווח. מילת-המפתח שלו היא "רדרלה" (מילה שעדיין לא הגיעה למילון-הסלאנג), שפירושה גישה צרתי-אופקים, הרווח כל מעשה המחייב דמיון.

לשקיעת מבט אחראים טוביה סער ויאיר שטרן, ולא כתבי מבט, העושים עדיין כל שביכולתם כדי לרווח, למרות המיכשולים הרבים המוצבים רגליהם.

הזיות ינון

בין היתר, עורכי-הדיון מיכה ינון, והמנכ"ל, אורי פורת, שורר מצב של חוסר-תיקשורת.

קאובוי

של

חצות

בישיבה האחרונה של הוועדה-המנהל של רשות השידור יצא חבר הוועדה המנהל קריאל (דוש) גרדיש, נגד סיגנון-ההגשה האישי של עמוס ארבל במהדורות-החדשות המסיימת את שידורי-הלילה בטלוויזיה.

דוש התייחס בעיקר לדיון שים ארבל כאחד הלילות, בניגוד למגמות חוקי-הבחירות, בין ח"כ חיים רמון ובין עסקי-השכונות סעדיה מרציאנו, שהוצב ברשימת המערך. דוש טען כי בדיון זה בלט כאיראיון, וכינה את ארבל בשם "קאובוי של חצות".

המשולה להריון מחוץ לרחם צינורות הפירטומת המקובלות.

יועץ מישפטי למי?

זה שלושה שבועות נשאלת שאלה עקרונית על-ידי עובדי-טלוויזיה רבים. היא מתייחסת למעמדו של היועץ המישפטי של רשות השידור, עורכי-הדין נתן כהן.

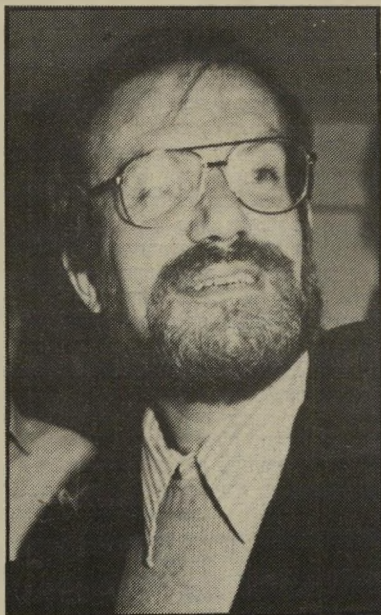
העילה: הבג"ץ שהוגש כנגד הטלוויזיה והתוכנית כולבוטק. כהן העדיף לשכור שירותי-פרקליט מפרקליטות-המדינה, כדי להגן על הרשות. לטענת עובדים בכירים בטלוויזיה וכתבים בכירים בחטיבת-החדשות, מוטב לבטל את מדורי-היועץ-המישפטי ברשות-השידור, ולהעדיף את שרותי פרקליטות-המדינה על שרותיו של כהן.

אחד מכתבי-החדשות אף ציטט רברים שאמר רפי גינת: "אילו היה זה תלוי בנתן כהן, הוא היה משרד כמבט רק את תחזית מוגי-האוויר".

פסקול

ידידו של דוש

על ניסיונות-ההשבתה של זה הזמן על-ידי העובדים אמר מנכ"ל רשות השידור אורי פורת: "אצלי הם יצליחו בשיטה של או כסף או שידור — השידור קודם לכל" ● ● בישיבת הוועדה-המנהל ועם המישה-ליו"ר דויד אדמוני, על ראיון נגדו שהעניק עורך מבט מיכאל קרפיין, באחד הצהרונים. המנכ"ל הבהיר לאדמוני שראיונו של קרפיין היה תגובה להאשמות שאדמוני, שהאשים את קרפיין בראיון בעיתון אחר ● ● בישיבת ועדת-התקציבים של רשות השידור, אמר קריאל (דוש) גרדיש שאינו מבין בתקציבים, ולכן התייעץ בעניין תקציבי הרשות עם אחד מידידיו, והוא משאיר לחברים האחרים בוועדה לנחש מיהו. לנוכחים היה ברור כי מדובר במנכ"ל הקודם של הרשות, יוסף לסיר ● ● בימי היערו של מיכאל קרפיין, שהיה בחופשה בגרמניה, מילא לראשונה בחייו הכתב הוותיק רפיק חלבי רשמית את התפקיד של עורך מבט.

כתב סגל

הכל נאמר ברמז

הלפרין לשפר את איכות הדוכנה לחדשות-חוק, וזה הביא את הלפרין בחזרה לקול ישראל.

פירסומת גלוויה

אחת הבעיות הראשונות, שבהן ייאלץ לטפל הראש החדש של ועדת רשות השידור לתשי דיבריי-שירות, העיתונאי נתן ברין, היא בעיית הפירסומת הסמויה בתשדירי-השירות של מישי רדייה-ממשלה.

אחת הפירסומות הבולטות, המשודרות כיום בטלוויזיה, היא תשדירי-שירות של מרכז הבנייה, ובו פירסומת חינוך לדלתות-עץ מתוצרת נגייית סולל בונה, האסורה בהתאם לחוק רשות השידור (מרובר בדלתות משיטת ייצור מיוחדת, שהיא בלעדית לנגרייה זו בישראל).

אם לא יושם סכר לסיגנון של פירסומת סמויה של מוצרים שונים בתשדירים אלה הם עשויים עד מהרה ליהפך למערכת פירסומית,

עורך הלפרין הכל משודר בירדן